

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 249-ҳадис

249 - عَنْ عَلْقَمَةَ، قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمَّارٍ، فَلَقِيَهُ عُثْمَانُ، فَقَامَ مَعَهُ يُحَدِّثُهُ، فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَلَا تُرِوْجُكَ جَارِيَةً شَابَةً، لَعَلَّهَا تُنَكِّرُكَ بَعْضَ مَا مَضَى مِنْ زَمَانِكَ، قَالَ: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَئِنْ قُلْتَ ذَاكَ، لَقَدْ قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلِيَزَرْوْجْ، فَإِنَّهُ أَغَضُ لِلْبَصَرِ، وَأَحْسَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ مَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّرْوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاءُ». *لَهُ وِجَاءُ».*

[خ 1905، م 1400، ت 1081، س 2239، د 2046]

Алқамадан ривоят қилинади:

«Абдуллоҳ билан Минода кетаётган эдим. Йўлда унга Усмон дуч келиб қолиб, у билан гаплашиб туриб қолди. Усмон унга: «Эй Абу Абдурраҳмон, сени ёш қизга уйлантириб қўяйликми? Шояд у сенга ўтган кунларингни эслатса», деди. Абдуллоҳ шундай деди: «Шундай дейсану, лекин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизга: «**Эй ёшлар жамоаси! Сиздан ким оила қуришга қурби етса, уйлансин. Чунки бу (никоҳ) энг кўзни тиовчи, энг фаржни сақловчи нарсадир. Кимнинг қурби етмаса, унга рўза лозимдир, чунки бу унинг учун ахталанишдир**», деганлар».

Ином Бухорий, Муслим, Термизий, Насаий, Абу Довуд ва Ибн Можа ривоят қилишган.

Изоҳ: «Ахталаниш» деганда рўзанинг шаҳватларни тиши назарда тутилган.

NUBUVVAT MARVARIDLARI